

OBRZEZUJĄCY SIĘ (2) *part praes act*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w obrzezować).

sg m D obrzezując(e)mu się (1). ◇ pl G obrzezujących się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Poddający się rytualnemu zabiegowi obcięcia napletka (2) : Páweł nie piśał tego do żydw [!] obrzeziujących fie/ ále do Pogánow nieobrzezáných *CzechRozm* 76v; A oświadczam fię zálię káždemu człowiekowi obrzeziącemu fię [*homini circumcidenti se*]/ iż powinien iest wízytek zakon pełnić. *WujNT Gal* 5/3.

Cf **OBRZEWOWAĆ SIĘ**

AS